

The monthly bulletin of
Holy Trinity
Serbian Orthodox Church
 St. Paul, Minnesota

The Word

Volume 21

Issue 10

www.holytrinityserbian.org

“And let them make Me a sanctuary, that I may dwell among them”

October 2009

Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
				1	2	3 Rochester 10AM Liturgy 5PM Vespers
4 10AM Liturgy	5	6	7	8	9	10 Memorial Saturday Zadnusnice 10AM Liturgy 5PM Vespers
11 10AM Liturgy	12	13	14	15 First Practice for Adult Morava Dance Group - 6pm	16	17 5PM Vespers
18 10AM Liturgy	19	20 Dance Practice - 6pm	21	22	23	24 5PM Vespers
25 10AM Liturgy	26	27 Venerable Mother Paraskeva Sv. Petka 10AM Liturgy	28	29 Dance Practice -6pm	30	31

Church Office
 651-641-0828

Fr. Ljubomir Krstić
 H: 651-773-5996
 C: 815-543-6170

Board President
Sasha Visnjic
 (651) 356-9454

Choir Director
Caron Pjanić

Sunday School
Tanya Troska

Kolo Sisters
Jovanka Koury

Morava Dance Group
Mira Jurich

This Year's Liturgy in the Park

The second annual Liturgy in the Park was held on Sunday, September 6th at Central Park in Roseville. It was a beautiful day and many gathered to worship together. Deacon Basil from St. Panteleimon joined our Father Krstic in serving Liturgy. The service was followed by a picnic lunch, with music, dancing and a friendly game of soccer. If you were able to join us, thank you for coming. If you missed it, please try to join us next year!

To all that helped this event succeed, a great big HVALA!

If you have any feedback about this event, please email Nada Filipovich with your comments at nada.filipovich@gmail.com

Thank you,

Nada Filipovich and Stephen Lubovich , co-chairs of LITP

Re-Experiencing A Child-Like Faith

By Jo Heinz

Sunday mornings were always special with Grandma. We'd get ready for church and walk a short distance to St. Sava Serbian Orthodox Church in So. St. Paul, where we lived. The priest would be saying his prayers as we entered and the fragrance of incense filled the air. The lifelike gold icons shone brilliantly in the sun, as we would approach the front of the church where Grandma would light a candle.

There was so much for a 5-year-old child to take in! When I looked up I could see the sky! It was painted in vivid life-like colors and toward the top of the clouds Jesus rested with His arms out stretched. The harmonious strains of the choir certainly must be from on "high" sometimes powerfully moving and other times softly reverent.

People were constantly crossing themselves at different times but I couldn't discern a pattern as the entire service was in Serbian. It was a language that I heard on a regular basis with Grandma and my babas (both my mother's grandmothers were around when I was small), so it sounded familiar although I was never taught how to speak it.

Grandma's friends would give me lots of attention and one of the highlights of the service was getting leftover Communion bread, which I imagined manna tasted like in the story of the Jewish Exodus from Egypt!

The experience, at least for me, was a taste for the life we would partake of in heaven. There was beauty, hope, and renewal. There was certainty that I would never find elsewhere, although I would attend a variety of different denominations on my way back to this place.

Grandma died when I was 12 years old. Since my father was German, my 2 younger brothers and I were baptized and confirmed in the Lutheran church. Even though my home church was quite beautiful with its polished wood and ornate glass windows it didn't seem as bright, and people tended to be more reserved. The Sunday lessons were done with a picture that was eye-catching, but the overall church service was more of a somber occasion—we seemed more sorry over our sin than celebrating our salvation in Christ.

All that changed when I entered 2nd grade. I wanted to be a Girl Scout and our particular church division (referred to as a synod) did not allow members to take a pledge (with the exception of a court pledge to tell the truth) so we changed (Lutheran) churches. I would enjoy the camaraderie of many friends from school and the programs for youth there were fantastic! However, it was now the 70's and rules were getting more lax on social mores and the liturgy was being updated, prompting my parents back to their former church.

Once back I suffered from boredom and loneliness, as most young members tend to drift off after high school. I would seek out a church after I married and gave birth to my only daughter, Holly, now thirty.

My late husband Ed and I were members at a Lutheran church in St. Paul for about 6 years until Holly started confirmation. The students had a marvelous textbook, which was not just centered on doctrine but also on serving others and strengthening Christian principles. Compared to other churches I had visited, this one seemed to be more enlightened. Holly was bored to tears so I sat in on a class. Compared to the text, which was not being used, it was exactly as she described it. I did direct my concerns to the pastor teaching it as well as to other parents, but they all told me "Confirmation is supposed to be boring."

I was not accepted very well after that, so I embarked on a spiritual quest to find a new home. One morning I heard a televangelist that seemed to be speaking directly to me as well as a relevant church, only to find out after about a year's time they were tuning me out because I didn't feel right speaking in tongues.

Spiritual matters quieted down after that. I did think about my earlier experience with Grandma. I purchased a Serbian language course and asked a fellow member at the gym if he spoke Serbian. He told me he didn't, but knew about a Serbian Orthodox Church on Saratoga Street. I called Father Krstich and agreed to visit one Sunday.

All those wonderful memories came back during that visit. The icons, the choir, the candles, bread, and even people who were acquainted with my family! It felt like coming home. The words were familiar—whether in English or Serbian.

Jesus' words rang true for me: "Unless you become like a child you will never enter the kingdom of heaven." (Matthew 18) On the other hand, Paul said in 1 Corinthians 13: "When I was a child, I thought like a child, I reasoned like a child. When I became a man, I put childish ways behind me..."

In other words, it is now up to me to take the steps necessary through daily practice to develop into a faithful member of the Christian Orthodox Church.

СВЕТИ ЈОВАН ШАНГАЈСКИ И САНФРАНЦИСКИ**ЧЕКАМ ВАСКРСЕЊЕ МРТВИХ И ЖИВОТ БУДУЋЕГ ВЕКА**

Неутешна и бескрајна би морала бити наша туга за нама блискима када умиру, кад нам Господ не би поклонио живот вечни. Бесмислен би наш живот био ако би се завршавао смрћу. Каква је корист онда од врлине, од добрих дела? У праву су онда они који говоре "јешћемо и пићемо, јер ћемо сутра умрети". Али човек је створен за бесмртност, а Својим Васкрсењем Христос отвори двери Царства Небеског, вечног блаженства онима који у Њега вероваху и живљаху праведно. Наш земаљски живот је припрема за онај будући и нашом смрћу завршава се та припрема. "Човеку следује да једном умре, а потом суд." Напушта човек тада све своје земаљске бриге, тело се распада, да би поново устало при општем васкрсењу. Али душа његова наставља да живи и ни на трен не прекида своје постојање. Кроз многа јављања мртвих могуће нам је да делимично знамо шта се догађа са душом кад она из тела излази. Када се прекине њено гледање очима телесним, тада се открива њено гледање духовно. Оно код оних који умиру често почиње још пре упокојења и они, видећи оне који су око њих и чак разговарајући са њима, виде оно што други не виде. А када изађе из тела, душа се обрете међу другим духовима, добрим и злим.

Она обично тежи онима који су јој духовно блискији, а ако је, док се налазила у телу, она била под утицајем неких, остаје зависна од њих и по изласку и тела, ма колико непријатни јој били када их сретне.

Током два дана душа користи извесну слободу, може да посећује места на земљи која су јој драга, а трећег дана креће у друге просторе. При томе она пролази кроз мноштво злих духова који јој стају на пут и окривљују је за различите грехе, на које су је они сами навели. Према откривењима, постоји двадесет таквих препрека, такозваних митарстава; на сваком од њих се искушава ова или она врста греха; прошавши кроз једно, душа доспева у друго и тек када успешно савлада сва искушења душа може да настави свој пут, а да не буде одмах бачена у пакао. Колико су ужасни ти злодуси и њихова искушења показује то што је Сама Богородица, кад јој је арханђел Гаврило најавио скори крај, молила Сина Свога да је избави од тих злодуха и што се, испуњавајући Њену молбу Сам Господ Исус Христос појавио са Неба да прихвати душу Своје Пречисте Мајке и вазнесе је на небо. Страшан је трећи дан за душу преминулог и зато су јој тада посебно потребне молитве за њу. Срећно прошавши искушења и поклонивши се Богу, душа током наредних тридесет седам дана посећује небеска насеља и бездане паклене, не знајући још где ће се наћи и тек четрдесетог дана одређује јој се место до Васкрсења мртвих. Неке душе се налазе у стању наслађивања будућом радошћу и блаженством, а друге у страху од мука вечних, које ће коначно наступити после Страшнога Суда. До тада су још могуће промене у стању душа, посебно кроз приношење за њих Бескрвне жртве (помињање на Литургији), а такође и кроз друге молитве. Колико је при томе важно помињање на Литургији показује следећи догађај. Пред откривање моштију св. Теодосија Черниговског (1896. год.), свештеник који је обављао пресвлачење моштију је, пошто се уморио, задремао седећи крај моштију и угледао је пред собом светитеља који му је рекао: "Захваљујем ти што си се око мене потрудио. Још те молим, када будеш вршио Литургију, помени родитеље моје" - и изговорио је њихова имена (јереј Никита и Марија). "Како ти, светитељ, од мене молитве тражиш, када си сам крај престола небеског и људима пружаш милост Божију" - питао је свештеник. "Да, то је тачно - одговорио је св. Теодосије, - али приношење на Литургији, јаче је од моје молитве."

Зато су корисна покојницима и опела и кућне молитве за упокојене, и добра дела која се чине њима у спомен као, на пример, милостиња, дарови црквама, али им је посебно корисно помињање на

Божанској Литургији. Било је много јављања упокојених и других догађаја који потврђују колико је благотворно спомињање покојника. Многи који су умрли кајући се, али нису успели да то покажу за живота, ослободили су мука и добили су упокојење. У Цркви се увек упућују молитве за упокојење преминулих и чак на дан силаска Светог Духа, у молитвама које се обављају на коленима, на вечерњој служби постоји посебна молитва за "оне што су пакла заточници". А свако од нас ко жели да покаже своју љубав према преминулима и да им пружи стварну помоћ, најбоље то може да уради кроз молитву за њих, посебно њиховим спомињањем на Литургији, када се честице које се узимају за живе и за мртве стављају у Крв Господњу уз речи "Очисти, Господе, грехе овде поменутих Твојом Крвљу пречистом, молитвама светитеља Твојих". Ништа више и боље не можемо да учинимо за мртве него да се молимо за њих, дајући им помен на Литургији. То им је увек потребно, а посебно у оних четрдесет дана, у којима душа преминулог пролази свој пут до вечног боравишта. Тело тада ништа не осећа, не види ближње који су се окупили, не мирише му цвећа мирис благи, не чује говоре надгробне. Али осећа душа молитве што се за њу упућују, постајући захвална и духовно блиска онима који их творе.

Рођаци и ближњи преминулих! Чините за њих оно што им је потребно и што је у вашој моћи. Не трошите средства на спољашње украшавање ковчега и гроба, него на помоћ онима којима је потребна, у спомен на блиске покојнике, на цркве, где се за њих упућују молитве. Укажите милост преминулом, побрините се за душу његову. Све нас очекује тај пут; како ћемо тада желети да нас помену у молитвама својим! Будимо и сами милосрдни према покојницима. Чим се неко упокоји, одмах зовите или обавестите свештеника да прочита "молитву по изласку душе", која је одређена да се чита над свима православнима одмах по њиховом крају. Постарајте се да се, ако постоји могућност, опело изврши у цркви и да се пре опела над покојником чита Псалтир. Опело не мора бити раскошно, али се мора обавити у потпуности, без скраћивања; немојте тада мислити о себи и својим погодностима, него о преминулом, од кога се заувек опраштате. Ако је истовремено у цркви неколико покојника, немојте се противити томе да их заједно опоју. Боље нека опоју двоје или више покојника заједно и још ће усрднија бити молитва свих њихових ближњих који су се окупили, него да опело буде за сваког појединачно и да се, у недостатку снаге и времена, скраћује служба, када је свака реч молитве за преминулога као кап воде жедноме. Обавезно се одмах побрините да се обави "сорокоуст", тј. свакодневни помен на Литургији током четрдесет дана. Обично се у црквама, у којима се одвија свакодневна служба, преминули који су тамо опојани помињу током четрдесет дана и више. А ако је опело у цркви где нема свакодневне службе, ближњи морају сами да се побрину и да закажу "сорокоуст" тамо где постоји свакодневна служба. Добро је такође давати на помен у манастире и у Јерусалим, где је непрекидна молитва на светим местима. Али се "сорокоуст" мора почети одмах после смрти, када је души посебно потребна молитвена помоћ и зато се спомињање почиње у најближем месту у коме постоји свакодневна служба.

Бринућемо се о онима који на други свет одлазе пре нас, да бисмо за њих учинили све што можемо, сећајући се да су "блажени милостиви, јер ће бити помиловани".

Sunday School This Month

A Great Big Welcome to our Students and Volunteers This Year!

There have been several new volunteers stepping up this year to assist with our Sunday School program, and we are so very grateful for that. However, don't let this stop YOU if you've been thinking about ways to help or fulfill your Stewardship goals for 2009-2010. There are MANY ways you can help, beyond curriculum direction. We are planning several special events, programs, and field trips with the students this year, as well as putting together several unique projects with them. Every heart and hand counts... even if it's assisting a volunteer teacher in the classroom, on a specific project, or coordinating/chairing one of our events or fieldtrips. So, I look forward to hearing from each of you!

Here's what's coming up this month...

October 2009						
Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
			1	2	3	4 Sunday School Planning Day
5	6	7	8	9	10 Jr Choir is Performing in Concert in Duluth at St George SOC	11 No Sunday School Today
12	13	14	15	16	17	18 Sunday School Lesson Day
19	20	21	22	23	24	25 - Sunday School Lesson Day - Jr Choir Meeting
26	27	28	29	30	31	

The Pupil's Perspective

Coming November 2009...

Watch for a special project article from our very own 3rd Level Sunday School students this year, for a personal perspective on recent Church teachings, Holy Days, or Gospel readings. This promises to be interesting.